

HOGYAN KÉSZÜLJÜNK FEL A KRÍZISHELYZETRE?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 04. 11.

Isten mára is elkészített egy olyan üzenetet, ami épít bennünket, és izgalommal fogja eltölteni a szívünket. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Hogyan készülünk fel a krízishelyzetre?*

Ez az üzenet nagyon aktuális, de nem csak most, mert krízishelyzet mindig lehet. Fölmerülhet mindjárt a kérdés, hogy erre egyáltalán fel lehet-e készülni. Igen, fel lehet! Mindjárt megnézzük ezt Isten Igéjéből. Nem tudjuk előre, hogy mikor lesz krízishelyzet. Mit jelent egyáltalán az, hogy krízis? Először ezt tisztázzuk. A krízis lehet jó dolog, de lehet rossz is. Maga a szó válságot, fordulatot jelent. A válságot általában rossz dolgokhoz kötik az emberek, de a fordulat, vagy a változás akár lehet jó irányú is. Akik már éltek néhány évet, megtapasztalták azt, hogy márpedig krízishelyzet volt, van és lesz. A krízist, a változást nem tudjuk elkerülni. Egy dolgot tudunk tenni, megfelelően viszonyulni ehhez a változáshoz. A szívünket fel kell készítenünk a változásra, mert az életünk tele van kihívással. Tetszik, nem tetszik, benne vagyunk most is egy krízisben. Krízishelyzetet okozhatunk mi magunk is, okozhatnak mások is, vagy akár tőlünk független események, körülmények és helyzetek is az életünkben. Ilyen ez a vírus, vagy pandémiás helyzet, amibe belekeveredtünk. Egyikünk sem akarta, egyikünk sem kívánta, egyikünk sem kéredezkedett ebbe a helyzetbe, de tetszik vagy sem, benne vagyunk, és bizony vannak kihívásaink, amelyekre válaszokat kell adni.

A kérdés az, hogyan jutunk túl a krízishelyzeten. Ez egyetlen dolgon múlik, hogy milyen válaszokat adunk a kihívásokra. A mi válaszainkon múlik, azon, hogy milyen a hozzáállásunk. Nagyon sok drága ember van, aki csak akkor fordul Istenhez, amikor az emberi erőfeszítéseit, képességeit már kimerítette, kifogyott a saját lehetőségeiből. Hogy ez a világgal így van, meg tudjuk érteni. De amikor Isten népe, a hívő keresztények gondolják úgy, hogy csak akkor kell Istennel szorosabbra fűzni a kapcsolatot, akkor kell Istenhez menni, keresni Őt, amikor egy rossz helyzet, egy megoldhatatlan helyzet van, ilyenkor látjuk azt, hogy a válságból nem mindig jól jönnek ki az emberek. Persze az nagyon jó dolog, hogy egyáltalán valaki Istenhez fordul, hiszen mi hívők tudjuk, hogy az egyedüli megoldás az Úrnál van. Azt látjuk a keresztény életben is, hogy nagyon sokan jól indulnak el. Amikor megismerik az Urat, amikor a bizalmukat az Úrba helyezték, amikor befogadták Őt, amikor üdvösséget fogadtak el, akkor az emberek általában nagyon lelkesek, és nagyon örülnek.

Nagyon sokszor volt lehetőségünk megtapasztalni, hálát adunk ezért Istennek, amikor hirdettük az evangéliumot, imádkoztunk emberekért, és ők hittel válaszoltak Isten üzenetére. Meggyógyultak, Isten csodát tett, megszabadultak valamilyen elnyomásból, megoldás jött az életükbe valamilyen problémára. Ilyenkor az emberek nagyon boldogok, és nagyon lelkesek tudnak lenni, örülnek, táncolnak, hálát adnak Istennek. Igen ám, de a helyzet soha nem marad ugyanolyan, a helyzet folyamatosan változik. Egy biztos csak, a változás, ahogy szokták mondani, nem marad ugyanolyan a helyzet. Az elmehet pozitív irányba és elmehet negatív irányba is. Jézus a Bethesda tavánál imádkozott egy harmincnyolc éve béna emberért, aki meggyógyult, és miután találkozott vele a templomban, azt mondta, hogy mindent úgy tegyél, ahogy írva van, nehogy rosszabbul menjen a dolgod! Az emberek néha tévhitben vannak, sajnos keresztények is, hogy amikor valakit Isten meggyógyít és megszabadít, onnantól kezdve jön a dolce vita és minden rendben lesz, semmilyen kihívással már nem kell számolni. Aztán amikor egy kicsit kezd rosszabbnak látszani a helyzet, amikor jönnek a kihívások, jön a krízis, akkor nagyon hamar, nagyon gyorsan elvesztik az örömeiket, a lelkesedésüket, és nagyon gyorsan elvesztik a hitüket Istenben. Nagyon gyorsan megváltozik az istenképük.

Miért van ez? Elveszítheti-e valaki a gyógyulását? Hát persze! Ha Isten meggyógyított valakit, az nem jelenti azt, hogy nem lesz kitéve további támadásoknak. Ha visszamegy

ugyanarra a helyre, ha ugyanazt teszi, amit eddig tett, ha nem kíván változtatni az életén, az élethelyzetén, akkor bizony a gonosz ugyanúgy meg fogja támadni, és ahogy Isten csodát tett vele, meggyógyította, kimentette a bajból, de ő nem megfelelő választ ad a továbbiakban, akkor bizony visszakerülhet ugyanabba a helyzetbe. Sőt, ahogy Jézus mondja, még talán rosszabb helyzetbe is!

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy akkor ettől féljünk. Mi ennek az oka? Az, hogy van egy gonosz kint a világban, az ördög, aki azért van, hogy öljön, lopjon és pusztítson. Egy ellenséges területen vagyunk, és bizony nem mindenki a jóakarónk ebben a világban. A gonosz biztosan nem a jóakaród. Mindenféleképpen szeretné kilopni a magot, szeretné kilopni a hitet az életedből. A gonosz valójában nem az egészségedre tör, nem a pénzedet akarja, hanem a hitedet akarja ellopni. A bizalmadat akarja a gonosz megszerezni, hogy ne bízzál Istenben, hanem hidd el a hazugságait, ezt tette Évával is a kertben.

Nézzük meg azt, hogy miért távolodnak el emberek Istentől. Vannak, akik nagyon jól indulnak el a hívő életben, és egy idő után elveszítik a lelkesedésüket. Sokfelé járunk, jártunk, és láttunk embereket, akik szerették az Urat, lelkesek voltak, lelkesedtek az Úrért, és ott voltak az evangelizációkon, az összejöveteleken, beleálltak az Úr munkájába, de egy idő után valahogy eltűntek, lekoptak, odalett a lelkesedés. Mi ennek az oka? Miért tud ez megtörténni az emberekkel? Az Ószövetség megíratott a mi tanulságunkra, és nagyon sok példa van benne erre. Ha olvassátok a Sámuel, a Királyok, a Krónikák könyveit, Izrael királyainak a történetei vannak leírva. Ezekből a történetekből mi nagyon sokat tanulhatunk, és nagyon sokat profitálhatunk. Nem kell mindent a saját példánkon, meg a saját bőrünkön kikísérletezni, hiszen tanulhatunk mások példájából. Bár annak idején elhangzottak olyanok, hogy az Ószövetséget ne olvassassuk, mert mi az újszövetség alatt vagyunk. Nem-nem! Az Ószövetség nem véletlenül íratott meg, hanem megíratott a mi tanulságunkra, és sok olyan dolgot jelentett ott ki nekünk Isten, ami világossá és egyértelművé teheti, hogy az nincs a hasznunkra, nincs az épülésünkre és nincs a javunkra. Látjuk azt, hogy amikor emberek megváltoztatták a hozzáállásukat, akkor ugyanúgy vissza tudtak kerülni az Istennel való kapcsolatra, az Isten útjára, és láttuk, hogy ebből áldást vettek.

Ez ugyanúgy van az Újszövetségben is. Isten nem változott meg. Ami megváltozott, az az Istenhez való viszonyunk, az Istennel való kapcsolatunk. Tudnunk kell, hogy nincs egy ószövetségi Isten és egy újszövetségi Isten. Isten ugyanaz. Ő örökké ugyanaz. Annyi a különbség, hogy az ószövetségben senki sem volt Isten gyermeke, senki nem lehetett Isten fia, senkinek nem lehetett élő kapcsolata Istennel. De hálát adunk Krisztus keresztségének a munkájáért, amit a múlt héten ünnepeltünk, és akár minden nap megünnepelhetjük, hogy mi már közösségben és élő kapcsolatban lehetünk Istennel. Ez nem adatott meg az ószövetségi szenteknek. A Jakab 5,8-at olvasom. Azt mondja:

Jakab 5,8.

8. Legyetek ti is béketűrők, és erősítsétek meg szíveteket, mert az Úrnak eljövetele közel van.

Itt egy nagyon érdekes kijelentés van ebben az Igében, hogy erősítsétek meg a szíveteket! Szíverősítő. Most nem arra gondolok, amire reggelente néhányan szoktak gondolni, valamilyen szilvalé, vagy egyéb lé formájában, hanem itt az Istennel való kapcsolatunkra gondolok. Ugyanis az ember szellem, lélek és test, és amikor a Biblia arról beszél, hogy a szívünket erősítsük meg, akkor itt a lélek részére gondol az Írás. A szellemünk pontosan ugyanolyan, mint maga Krisztus, Krisztus él bennünk, eggyé váltunk Vele. A szellemünkkel az égvilágon semmi tennivalónk nincs, ott Isten elvégezte a munkát, lepecsételte, elpecsételt bennünket, és Isten a szellemünkbe elhelyezett mindent, amire nekünk szükségünk van. Igen ám, de valahogy át kell konvertálnunk a fizikai valóságunkra mindazt, ami bennünk van. Isten megáldott bennünket minden áldással a mennyekben, áldottak vagyunk. Tehát nem majd leszünk, áldottak vagyunk! Ahhoz, hogy ez az áldás a fizikai világunkban is látható legyen, át kell

kerülnie a lélek szintjére a szellemünkből. Ehhez pedig óriási szükség van arra, hogy az elménket megújítsuk. A lélek szintjén – a görög ezt pszichének, azaz szívnek nevezi – el kell jutnia egészen a teljes érzelmünkig, a teljes bensőnkig, a teljes szívünkig. Meg kell erősíteni a szívünket. Miben kell megerősíteni? Az Úrban kell megerősíteni a szívünket. Máris kaptunk egy kulcsot!

Amikor jön a krízishelyzet és isteni eredményeket szeretnénk elérni, ahhoz isteni válaszokat kell adnunk. Isteni válaszokat csak Isten Igéjéből tudunk adni, és abból a hitből, amit Isten elplántált bennünk, ami bennünk van. Azért akarja a sátán meglopni a hitünket, azért akarja, hogy bizalmatlanok legyünk Isten felé, azért akarja elvonni Istenről a figyelmünket, mert pontosan tudja, ha nem isteni fajta hittel hiszünk, akkor nem tudunk kapni isteni fajta válaszokat. Ha isteni fajta hitet szeretnénk, egyetlen helyről szerezhethetjük meg: Isten Igéjéből, Isten Igéjének a hallásából. Azt mondja az Ige: Erősítétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van! Hogy milyen közel van, nem tudjuk. De egy dolog biztos, hogy a mai nappal is egy nappal közelebb kerültünk az Úr eljövételéhez, a holnapival még egy nappal előbbre fogunk kerülni. Hogy az Úr mikor jön vissza, Jézus világosan elmondta, hogy ez az Atya hatalmába van helyezve, és ha erről most megkérdezed Jézust, most is ugyanazt fogja mondani. Egy dolog biztos, hogy közel van, és egyre közelebb van, és az is biztos, hogy megígérte, hogy visszajön és tényleg vissza fog jönni. Bár írja Péter, hogy sokan azt mondják, az Úr késik, akkor biztos nem is jön vissza. Az Úr nem késik, nem siet, Ő higgyétek el, pont akkor fog jönni, amikor neki jönnie kell! Békességünk legyen ebben, erősítsük meg a szívünket, és erősítsük meg saját magunkat.

Néhányan úgy gondolják, hogy hogy ők milyen nagy hitben vannak, mégis csak akkor keresik az Urat, amikor bajban vannak. A legtöbb esetben nem hitben vannak, hanem félelemben. Keresik az Urat, de félelemből keresik, és nagyon sokszor a kívánságot összekeverik a hittel. Sokszor pánikba esnek, és úgy mennek az Úrhoz. Mindegy, hogyan mész az Úrhoz, az Úr meghallgat téged. Senki nem szeretne neked jobban segíteni, mint az Úr. A probléma nem az Úrral van. Akkora a félelem, a kétség némely emberben, hogy egyszerűen nem képes arra, nem kész a szíve arra, hogy elfogadja az isteni válaszokat. Nem kész arra a szíve, hogy teljes mértékben megbízzon Istenben. Miért? Mert nem erősítették meg a szívüket. Ez az egyik válasz. A szíverősítés nem úgy folyik, hogy amikor rossz helyzetbe kerülök, akkor elkezdem erősítgetni a szívemet. A bölcs ember nem akkor ás kutat, amikor megszomjazik, hanem előtte. Fel kell készülnünk! Ha föl kell emelni hatvan kilót és akkor akarsz izmot szerezni, akkor egy kicsit elkéstél ezzel. Ugyanígy van ez a hit-izmainkkal is. Folyamatosan föl kell készítenünk a szívünket. Nemcsak akkor kell keresnünk az Urat, amikor krízishelyzet van, amikor válság van.

Jött tavaly ez a pandémiás helyzet, és mondták sokan, most aztán nagyon kell imádkoznunk, és nagyon sokat kell imádkoznunk, és most aztán főleg időszerű, hogy nagyon...! Kérdem, miért időszerű most? Miért időszerűbb, mint amikor jól megy a helyzet? Itt van az egyik kérdésre mindjárt a válasz, miért csak akkor kell keresni az Urat, amikor van egy kihívás? Meg fogjuk látni a Bibliából, hogy igazából nem is azok a helyzetek igazán veszélyesek, amikor az embernek kihívása van. Sokkal inkább veszélyes és kritikus az, amikor az embernek jól megy a dolga. Amikor látszólag úgy gondolja, hogy most már minden rendben van, akkor hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy nahát, megoldottuk! Ezt sokszor az ember magának tudja be, hogy nahát, milyen nagyszerű az én hitem, hogy működik, hogy meg tudok állni! És az ember ilyenkor kihúzza magát, vállon veregeti magát, hogy milyen szuper vagyok, és ez a legveszélyesebb helyzet!

Ha az Ószövetségben megnézzük némely királynak a történetét, látjuk, hogy amikor bajban volt, üldözték, amikor jött az ellenség, amikor támadások érték, akkor folyamatosan az Úrral volt kapcsolatban, folyamatosan az Urat kereste. A helyzet mindig akkor romlott meg, amikor az embereknek látszólag jól ment dolga. Győzelmet arattak, túljutottak egy

nehézségen, és onnantól kezdve azt gondolták, hogy most már én boldogulok! Isten eddig megsegített, de most már boldogulok Isten nélkül is! Tudjátok, ugyanez van a gyógyulással, ugyanez van akkor, amikor az emberek elveszik Isten valamelyik áldását, a nagy terített asztalról elvesznek egy szendvicset, megörülnek neki, boldogok, egyszer jóllaktak, és úgy elkerülik Istent, ahogy csak tudják, úgy elkerülik a gyülekezetet, úgy elkerülik az Istennel való kapcsolatot, ahogy csak lehet és gondolják, na, most már boldogulok egyedül is. Visszamennek ugyanoda, ugyanabba a helyzetbe, ugyanabba a környezetbe, ahol a gondjaikat szerezték, ugyanúgy gondolkodnak, mint ahogy gondolkodtak eddig is, ugyanúgy közösségben vannak a világgal, ahogy eddig voltak, de várják Isten áldásait. Sőt! Ha úgy gondolják, hogy Isten nem áldja meg őket, vagy nem válaszol az imáikra, még arra is hajlamosak, láttunk ilyet is, hogy hívők egyszerűen Isten ellen fordultak! Istent okolták a kudarcukért. Azt hiszem, hogy ezt nektek nem kell bizonygatni, tudjátok, hogy Isten egyetlen kudarcunknak sem oka. Egyetlen ember kudarcának sem az oka. Jézus nyilvánvalóvá tette, hogy van egy ellenségünk, van egy tolvaj, és egy ellenséges területen vagyunk, és azt mondta Jézus, hogy e világon nyomorúságotok léssen, de bízzatok, én legyőztem a világot! Ezek Jézus szavai. Jézus nem rejtette véka alá, hogy igenis lesznek kihívásaink az élet minden területén. Nem kell mindent a saját nehézségeinkből megtanulni.

Róma 15,4.

4. Mert amelyek régen megírtak, a mi tanulságunkra írtak meg: hogy állhatóság által és az Írásoknak vigasztalása által reménységünk legyen.

Itt az Isten Igéjéről beszél. Pál apostol sem tudott mást mondani Timóteusnak, mint azt, hogy tanulmányozza az Írásokat, mert az Írások azok, amik bölcsé tehetnek bennünket. Péter apostol is úgy beszél az Írásokról, hogy az a sötét helyen világító szövétnek. Szükségünk van Isten Igéjére. Szükségünk van Isten világosságára ahhoz, hogy isteni válaszokat kapjunk, és hogy reménységünk legyen. Na de hogy lesz ez a reménység? Hogyan tudjuk megerősíteni a szívünket? Úgy, hogy Istennel vagyunk közösségben. Úgy, hogy Isten Igéjét olvassuk. Úgy, hogy megnézzük azt, hogy Isten mit mond különféle helyzetekre. Hogy Isten hogy válaszol különféle helyzetekre. Hogyan válaszolt Jézus? Nyugodtan akár föl is teheted magadnak azt a kérdést, most Jézus mit tenne a helyemben? Nagyon sokat segít nekünk, ha ismerjük az Írásokat, ha tudjuk, hogy Jézus mindig a megfelelő választ adta minden kihívásra.

Kitől tanuljunk? Attól tanuljunk, aki a legsikeresebb. Istennél senki sem sikeresebb. Jézusnál senki sem sikeresebb. Jézus győzött. Mégis az emberek elmennek olyanoktól tanácsot kérni, akik már milliószor kudarcot vallottak, akik bármihez nyúltak, minden csődbe ment, minden tönkre megy a kezük alatt. De milyen tanácsot tud adni egy ember? Lehet, ha Istenre hallgat, tud adni Isten szerinti tanácsokat is, de valójában mindegyikünknek meg kell tanulni, hogy Istennel legyen közössége, hogy megerősítse az Istenben való hitét. Ezt nem tudod kikerülni, hogy te magad tedd meg. Hogy te magad tanulmányozd Isten Igéjét. Hogy te magad erősítsd meg magadat az Úrban. Hogy te magad erősítsd meg a szívedet. Ezt nem tudod megspórolni. Ezt nem tudja más megtenni helyetted.

Itt van ez a pandémiás helyzet is. Nem szeretnék ezzel túl sokat foglalkozni, mert ez a vírus már Jézus neve fölé lett magasztalva, sajnos, még keresztény körökben is, de nem olyan hatalmas ez a vírus, mint amilyen hatalmas Jézus! Ezt tényleg jó lenne elplántálni a szívünkbe! Egy keresztényt, egy hívőt érhetnek krízishelyzetek. Megtámadhat téged ez a vírus, nem mondom azt, hogy nincs, meg nincs jelen, meg azt se mondom, hogy nem veszélyes, de ugyanúgy veszélyes lehet sok más dolog is. Amikor beülsz az autódba, ott is ki vagy téve egy csomó veszélynek, ahogy néhányan vezetnek a városban, meg az utakon, az sem egy veszélytelen helyzet. Igaz? Ki vagyunk téve folyamatos veszélynek.

Gyakran kérdezték tőlem, hogy oltassunk, ne oltassunk? Most mi legyen velem? Te oltattál vagy nem oltattál? Mi a helyzet ezzel az oltással kapcsolatban? Őszinte legyek? Nem

tudom. De ismerek valakit, aki tud mindent, és egy dolgot tudok, hogy neked kell megerősíteni a szívedet! A Római levél 14. fejezet végén az van, hogy ami nem hitből van, bűn az.

Ide figyelj! Ha te eldöntötted, hogy oltatsz, akkor oltassál! Megbeszélted az Úrral, és ott van a hited, Isten le fog menni a te hit-szintedre. Akkor oltassál! Ne hagyj magad senkitől kárhozható! Ha meg eldöntötted, hogy nem oltatsz, akkor ne oltassál! A te döntésed legyen! Tudnám ajánlani, hogy beszélj meg Istennel. Egy dolgot biztosan tudok, hogy a világ problémáját egyetlen injekció sem fogja megoldani. Meg az egészségügyi problémáját sem. A mi hitünk, a mi bizalmunk Istentől van, Istentől van, és ha oltattál, akkor is Istentől bízál, ha meg nem oltattál, akkor is. Erősítsd meg a szívedet az Úrban! Eszembe jutott a pusztai vándorlás története, majd mindjárt fogunk erről olvasni. A mérges kígyók ott voltak a pusztában addig is. Aztán az emberek zúgolódtak, és a mérges kígyók megcsipkedték őket. De aki a keresztre nézett, az megmenekült. Mindegy, milyen mérget raknak a testedbe, ha a keresztre nézel, megmenekülsz. Akiket nem csípett meg a kígyó, őket is Isten tartotta meg. Úgyhogy a lényeg az, hogy Istentől legyen a hitünk és ne hagyjuk magunkat befolyásolni! Azért tényleg ne legyünk naivak, mert mi köztudottan a felvidéken élünk és át kell, hogy menjünk a határon. Nem fogom tisztelni magam, nem hagyom, hogy pálcikákat dugdossanak az orromba. Nem kötelező, de nem tudunk hazáig menni, mert ott áll nyolc határőr és nem engednek át. Nem kötelező, de nem szolgálnak ki a bankban. Nem tudsz elmenni a postára, nem tudsz elmenni vásárolni, bár nem kötelező. Ez a világ. Ne legyél naiv az oltással kapcsolatban sem, lehet, hogy nem kötelező, de majd egy idő után nem tudsz mozogni, nem tudsz ide menni, nem tudsz oda menni. Ennyi, én itt befejeztem, nem kívánok ezzel kapcsolatban állást foglalni. Nagyon figyelj arra, hogy milyen forrásból szerzel információt! Erre megint nem lehet tanácsot adni, annyi a fake news, vagyis rémhír, akkora a hírek kavalkádja, hogy nem fogsz tudni eligazodni. Egy valaki tud eligazodni bármely kérdésben, mégpedig az Isten. Nagyon nagy a megtévesztés és nem kell felülni a pletykáknak! Keresd az Urat, erősítsd meg a szívedet az Úrban! Ha a helyzet úgy kívánja, hogy be kell oltatnod magad, akkor beoltatod magad és bízol az Úrban. Ha megúszod, akkor megúszod, vagy nem tudom, hogy ki hogy szeretné. Egy dologra figyelj oda, hogy senki ne kárhoztasson és te se kárhoztass másokat! Az nem jelent hitetlenséget, ha valaki beoltatta magát és az sem jelent hitet, hogy valaki nem. A hitünk Istentől van, Őbenne bízunk és Őbenne erősítjük meg magunkat. Nyilván, hogy mindenkinek van kialakult véleménye.

Úgy vannak ma az emberek ezzel a Coviddal, mint a focival Magyarországon, hogy mindenki szakértő, mindenki ért hozzá, de kevesen csinálják jól. Valahogy itt is rengeteg a szakértő. Én nem szeretnék közéjük tartozni, én egy szakértőben szeretnék bízni, a legfőbb szakértőben, magában az Úrban. Istentől bízunk és megerősítjük a szívünket. Mindegy, mi történjen, akkor is Istentől bízunk. Azt mondja Dávid, hogy még ha a halál árnyékának völgyében járok is, akkor is az Úrban bízom! Aztán ha hazáig kell menni, akkor hazáig kell menni, előbb utóbb úgyis el fog jönni az Úr, ha meg nem jön el az Úr, akkor is hazáig mész. Örökké az Úrral leszünk. Örökké Vele leszünk. De előtte még azért annyi kárt okozunk az ellenségnek, amennyit csak lehet, és annyi emberhez juttatjuk el az örömhírt, a jó hírt, amennyihez csak tudjuk. Erre koncentráljunk, mert Jézus azt mondja, hogy ezzel foglalkozzatok, ne az idők végével, hogy mikor jön el, hanem menjetek és hirdessétek az Evangéliumot, hirdessétek az örömhírt! Mit tanulhatunk meg ezekből az ószövetségi példákából? Azt, hogy mi a következménye az istentelen életnek. Azt is megtanulhatjuk a római levél első részéből, hogy mi a helyzet az istentelen emberekkel:

Róma 1,23.

23. És az örökkévaló Istennek dicsőségét felcserélték a mulandó embereknek és madaraknak és négylábú állatoknak és csúszómászó állatoknak képmásával.

Előtte olvassuk a 21-es versben:

Róma 1,21–22.

21. Mert bár az Istent megismerték, mindazáltal nem mint Istent dicsőítették Őt, sem néki hálákat nem adtak, hanem az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek, és az ő balgatag szívük megsötétedett.

Ez a helyzet az istentelen emberrel. Ez a helyzet azokkal az emberekkel, akik elfordulnak Istentől, akik nem keresik Istent, akik nem az Urat keresik a válság idején. Egyszerűen egy idő után az emberek szíve megsötétül, a gonosz gondoskodni fog róla.

22. Magukat bölcseknek vallván, balgatagokká lettek;

Írja az Írás, hogy Isten Igéje bolondság a világnak. Bolondság a világnak, de nekünk, akik megtartatunk, Isten ereje. Isten erejében szeretnénk járni. Nagyon sok ember kétszívű, fél lábbal a világban, fél lábbal Isten országában. El kell végre döntenünk, hogy melyik oldalon állunk! Isten a mi oldalunkon áll, de te hol állsz? A Jakab 1,8. igevers beszél a kétszívű, minden útjában állhatatlan emberről. A mi fordításunkban a kételkedő emberről ír az Írás, de az eredeti Károliban kétszívű ember van. Olyan, aki a szívét nem alapozta meg, nem kötelezte el Istennek. Bár újjá van születve, Isten Szelleme ott él benne, de nem újította meg az elméjét, nem szánta oda magát. A lélek három részből áll, érzélem, értelem és az akarat. Az értelmünket meg kell újítani! Az érzéseinket nagyban meghatározzák a gondolataink. Az érzéseink változhatnak, de Isten Igéje soha nem változik. Ezért amikor az emberek a lélek szintjén akarnak eligazodni Isten dolgaiban, akkor látjuk, hogy kétszívűvé válnak, összevissza ingadoznak, libikókáznak egyik oldalról a másikra. Úgy érzem, hogy Isten nem szeret! Nem az érzéseinkből állapítjuk meg, hanem az Igéből állapítjuk meg. Az a tény, hogy Isten megváltott, megszabadított bennünket, a te érzéseid ebből az égvilágon semmit nem adnak hozzá és nem is vesznek el. Viszont az érzéseid be tudnak csapni téged. Az érzéseid változhatnak. Egy állandó, biztos pontunk van ebben a világban és ezt jó lenne megértenünk, ez Isten Igéje, Isten kinyilatkoztatása. Nincs más, akiben megbízatsz. Annyi a téves információ, keresztény körökből is, még a pulpitusokról is hangzanak el hamis információk. Ezért fontos, hogy amit hallasz akár tőlem, akár mástól, azt légy szíves, íteld meg Isten Igéje alapján! Föl kell készítened magad, fel kell készítened a szívedet! Ha a Jakab levélnél tartunk, akkor még egy helyen említi ezt a Jakab 4,8-ban.

Jakab 4,8.

8. Közeledjete az Istenhez, és közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kételkedők.

Nekünk kell lépést tenni Isten felé. Nekünk kell Istenhez közeledni az elménkkel, az érzelmünkkel, az értelmünkkel, a cselekedeteinkkel, a szívünkkel. *Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kételkedők.* Kételkedők van írva, a kétszívűek. Itt is két helyen említi a kétszívűséget a Bibliában. A pusztai vándorlás példáját nagyon gyakran hozzuk föl és az első Korinthusi levél 10. része is ír erről.

1Korinthus 10,5.

5. Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.

Azok többségét nem kedveli az Isten és elhullanának a pusztában? Isten nem szeret valakit? Van ember, akit Isten nem szeret? Nem őket nem szerette, hanem azokat a cselekedeteiket, amit tanúsítottak ott a krízishelyzetben. Megszabadultak Egyiptomból, a fáraó kezéből, megszabadultak a nyomorúságból. Isten hatalmas erővel, hatalmas kézzel, csodával kihozta őket, de a Kánaánba vezető út a pusztán keresztül vezet. At kell menni a pusztán. Nem tudták kikerülni a pusztát. Isten egy jó földet készített el nekik. Azt mondja, hogy nem kedveli Isten. Miért? Mit láttak ők? Ők nem Istenben erősítették meg a szívüket, nem abban erősödtek meg, amit Isten mondott, hanem a pillanatnyi helyzet, a pillanatnyi körülmények, a pillanatnyi látható dolgok határozták meg a viselkedésüket. Ez meghatározza, hogy mi lesz ennek a végkimenete. Akinek nem erős a szíve az Úrban, nincs egy erős istenképe, az az ember el fog bizonytalanodni. Miért kell, hogy megerősödjünk az Úrban? Azért, hogy stabil legyen az istenképünk, és Isten ígéreteit megtapasztaljuk a körülményeinkben.

Ha ez nem így van, akkor bizony elbizonytalanodunk. Még maga Mózes is elbizonytalanodott a pusztában. A nép zúgolódott, húst kért. Húst kért kint a pusztában. Húst akartak enni. Kaptak mannát, kaptak isteni ellátást, megkaptak Istentől mindent, de hát a nép húst akart enni. Akkor még Mózes is azt mondta: De hát hogyan, Uram? Hogyan tudsz Te itt húst adni? Isten azt mondta: Jó, akkor lesz hús! De hogyan lesz ez? Még Mózes is kételkedett. És akkor szólt Isten: Mert megrövidült volna Isten karja? Megváltozott Isten? Ha szétválasztotta a Vörös-tengert nektek, akkor nem tudna nektek húst adni Isten? És akkor Mózes is alábbhagyott egy kicsit.

Tehát, ha nem elég stabil az istenképünk és nem bízunk meg Istenben minden körülmények között, amikor jönnek a nehézségek, akkor az embernek az istenképe nagyon hamar, nagyon gyorsan el tud torzulni. Már nem annak látja Istent, aki valójában, hanem a körülményeit Isten fölé helyezi. Ezt nagyon gyakran, nagyon sokszor megtesszük mindannyian. Ezért mondja, hogy erősítsétek meg a szíveteket! Igenis föl lehet készülni a válsághelyzetre, mégpedig úgy, hogy tudnod kell, hogy el fog jönni. Nem tudom, hogy holnap milyen válság fog jönni. Lehet, hogy jön egy kis enyhülés a nyárra, aztán ősszel lehet, hogy jön az újabb krízis. Az ellenség pontosan tudja, hogy mivel kell táplálnia az elmédet, hogy félelemben tudjon téged tartani. Amikor folyamatosan ezzel táplálod magad és csak a fő médiából szerzed az információkat, ott minden nap elmondják, hogy hányan halnak meg. Elmondom neked minden évben ennyien haltak meg szinte naponta, alig van valami differencia. Miért hozzák ezt? A félelem, a félelem, a félelem! Ha folyamatosan ezzel tápláljuk magunkat, akkor bizony előbb-utóbb annyira föl fog magasztalódní ez a vírus, hogy Isten csak ilyen picike lesz a szemünkben. De értsük meg már, hogy Isten fölötte van a dolgoknak!

Nézd meg Dávid szívét! Dávid hogy tudott szembeszállni Góliáttal? Egy három és félméteres szörnyeteg volt, Dávid hozzá képest egy kettéfürészelt óriás volt. Nem tudom, hogy milyen magas volt Dávid, de akkor még egy fiatal fiú volt. Miért tudott szembeszállni ezzel a Góliáttal? Azért mert fölkészítette a szívét Istennel. Hogyan készítette föl? Úgy, hogy előtte már megküzdött a medvével, az oroszlánnal. Amit rábízott Isten, azt megtartotta, legyőzte a medvét, legyőzte az oroszlánt és azt mondta: Ezzel a filiszteussal ugyanez lesz! Hogyan tudta ezt megtenni Dávid? Úgy, hogy felkészült volt a szíve és Istenben bízott. Azt mondta: Te karddal és dárdával jössz ellenem! Úgy cipelték Góliát pajzsát, még régebben kiszámoltam, csak a páncélja volt majdnem nyolcvan kiló! Dávid nem volt annyi. Góliát tényleg egy szörnyeteg, egy gyilkológép volt, félt tőle egész Izrael. Ez a kicsi Dávid a kis parittyájával azt mondja: Ez az én utam és le fogom őt győzni! Miért tudta ezt megtenni? Mert olyan erős vagy olyan különleges volt? Nem, nem, nem, hanem pontosan azért, mert megerősítette magát az Úrban. Ő az Úrban bízott, nem emberekben. Nem hagyta magát elbizonytalanítani a szuperhős bátyjainak sem. „Mit akarsz te? Oda akarsz te menni?” Még Saulnak, a nagy hatalmú, nagy tekintélyű királynak is azt mondta, hogy vidd a te páncélotat, ez nem az én utam! Nekem Isten megadta az én utamat és neked is megadta Isten a te utadat.

Tényleg Istenre kell figyelni! Elhullottak a zsidók a pusztában. Isten azért vitte ki a pusztába őket, hogy elhulljanak? Nem. Azért, hogy bevigye őket a Kánaán földjére. De a pusztában megpróbáltatunk. Nagyon sokan mondják: Jaj, úgy szerettem az Istent, úgy szerettem az Urat! Jaj, én annyira el vagyok kötelezve! Igen? Tényleg? Az majd akkor derül ki, amikor jön a krízis, amikor jön az a helyzet, amikor meglátszik a te hited is meg az enyém is. Senki ne dicsekedjék a hitével, az Úr Jézus Krisztusban dicsekedhetünk! Egyikünk sem tart még ott, hogy ne tudnánk még növekedni a hitben, bár Isten adta mindenkinek a hit mértékét. Nem azért vitte ki őket Isten a pusztába, hogy ott elpusztítsa őket, hanem azért, hogy bevigye őket a Kánaán földjére. A pusztában akarta Isten fölkészíteni őket, mert amikor bementek a Kánaán földjére, ott bizony voltak ellenségek. Elolvashatod, egy csomó kánaáni nép ott volt és azok bizony nagy erő, szálas emberek voltak. Meg kellett volna bízniuk Istenben ahhoz, hogy az örökségüket birtokba tudják venni.

1Korinthus 10,6–11.

6. Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak.

A kívánság hol van? Hol fogan meg a kívánság? Az ember szívében. Ha az embernek rossz állapotban van a szíve, akkor rosszak a kívánságai. Leírja a Jakab levél is, hogy az embert vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Ezek a kívánságok viszik bajba az embert. Igen, vannak kívánságaid, van a hústestednek kívánsága. Az embereknek vannak kívánságai és ezek nem minden esetben Istentől való dolgok. Ezek a kívánságok sok esetben gonosz dolgok.

7. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani.

8. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszontháromezren.

9. Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt.

Jöttek a kígyók. A kígyók addig is ott voltak, de most mi változott? Lebontották azt a védelmi vonalat, lebontották azt a védőbástyát, ami meg tudta őket védeni. Isten volt az egyetlen, aki ott a pusztában táplálta és meg is védelmezte őket. Amikor Isten ellen zúgolódtak, akkor lebontották azt a kerítést, nem Isten akarta őket megölni. Látjátok, Isten adott akkor is kimenekedést, és a kimenekedés akkor is a hit útja volt. A hit útja. Isten azt mondta Mózesnek: Csinálj rézkígyót, emeld fel, és aki a rézkígyóra néz, megmenekül! Most is csak azt tudom mondani, hogy a rézkígyó Jézus Krisztus keresztyének az előképe. Mi most is a keresztre nézünk, most is Jézus bevégzett munkájára nézünk és igen, ma is meg tudunk menekülni a kígyóktól. Különféle kígyómarások érhetnek bennünket, anyagi, családi, egészségügyi és egyéb más marásai a kígyónak, de most is, ha a keresztre nézünk, ugyanúgy megmenekülünk. Ehhez meg kell erősítenünk a szívünket az Úrban, nincs más lehetőség!

10. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által.

Ki által vesztek el? Az ördög által, a gonosz által. Ki a pusztító? A sátán a pusztító. Zúgolódtak. Hányan vannak emberek, akik zúgolódnak? Amíg jól megy a dolog, addig jól megy. Ha a legkisebb nehézség van, akkor mindjárt fellázadnak Isten ellen és akkor bizony jöhetnek a kígyók.

11. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megíráttak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.

Miért került ez be az Újszövetségbe? Mondhatod, hogy István, már megint az Ószövetségből prédikálsz! De hát ez az Újszövetségben van! Az Újszövetségbe azért írta le Isten ezt, hogy tanuljunk ezekből a példákból. A szellemi törvények nem változtak meg, ha valaki a gonosz útjára megy, akkor a gonosz martalékává fog válni. De nem kell, hogy ezt megtegyük, meg kell maradnunk Isten útján. Nem szabad arról letérni sem az egyik oldalra, sem a másik oldalra, mert mind a két oldalon árok van és gödör van. Föltehetjük a kérdést, hogy miért kerültek bajba az emberek? Lehetnek ezek olyan okok, amik rajtunk kívülálló okok, magunk okozzuk legtöbbször, vagy mások okozzák, de legtöbbször az ördögre fogjuk. De néha olyan ügyesek vagyunk, hogy az ördögre sincs szükség ahhoz, hogy bajba keverjük magunkat. A meg nem újított elménk miatt, a rosszul értelmezett dolgok miatt hozunk rossz döntéseket. Az ember Istentől függetlenül akar meghozni döntéseket. Ha nézzük az ószövetségi királyokat, akkor általában Saultól szoktuk kezdeni, mert ő volt Izrael első királya, és Saul példáján keresztül sok mindent tanulhatunk. Sok jó dolgot és sok olyan dolgot is megtanulhatunk, ami szintén tud nekünk segíteni, hogy mi az, amit ne csináljunk. Sokszor jó az, amikor megtudjuk, hogy mit kell csinálnunk, de nagyon sokszor ugyanannyit segít az, amikor megtudjuk, hogy mi az, amit nem kell tennünk. A Tízparancsolat is két részből áll, mit csinálj, mit ne csinálj.

De most nem a Tízparancsolatról van szó nyilván, az az ószövetség parancsolata, a miénk attól sokkal nagyobb. Mondta az Úr: Szeresd a te felebarátodat, mint önmagadat.

János 8,31–32.

31. Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok;

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Az igazság önmagában véve nem tesz szabaddá. Az igazság mindenkinek adatott, Jézus maga az igazság. De semmit nem ér neked az igazság, ha nem ismered meg Őt. A keresztény életünk egy kapcsolat Istennel. A szívünk egybe kell, hogy forrjon Ővele. Isten Szelleme bennünk van, de Isten azt akarja, hogy elváltozzunk az Ő Fiának a képére és a hasonlatosságára. Hol? A lelkünkben, a gondolkodásainkban és a cselekedeteinkben is. Hogy ugyanúgy gondolkodjunk, ahogy Ő, ugyanúgy az Ő szemével lássuk a dolgokat, ahogy Ő látta és akkor fogunk ugyanazokra az eredményekre jutni, amikre Jézus jutott. Jézus nem mondta, hogy ti nem tudjátok megtenni. A János evangéliumában olvassuk, hogy aki hisz Őbenne, az is azokat fogja cselekedni, amiket Ő cselekedett, sőt még nagyobbakat is cselekszik azoknál. Nem mondhatjuk azt, hogy nem tudjuk megtenni azt, amit Jézus. Ha mégsem tudjuk megtenni, azért van, mert az elménk nincs megújítva, a szívünk nincs megerősítve, a lelkünk még nem formálódott át Jézus képére és a hasonlatosságára. Bár a szellemünk az ugyanolyan, mint Jézus, de itt az elménk, a lelkünk, a szívünk, a hozzáállásunk Isten dolgaihoz, amin dolgozni kell. Az egész hívő életünknek, az egész keresztény életünknek ez a motorja. Nem lankadhatunk egy pillanatig se!

Olyan, mint a repülő. Az, hogy a repülő fönt van, az rendben van, működik a felhajtóerő, megfelelő sebessége van a gépnek, megfelelően megy, működik. De ahogy visszavesz a gázból, abban a pillanatban süllyedni és ereszkedni fog. Ugyanez a helyzet velünk is, hogy amikor mi egy kicsit lazítani akarunk az Úrral való kapcsolatunkon, ha csak akkor megyünk az Úrhoz, amikor valami gondunk, problémánk van, akkor már levettünk előtte a gázból, egy kicsit már elfordultunk Tőle, egy kicsit más irányba figyeltünk, másfelé kalandozott a tekintetünk. Saul nagyon jól indult. Saul egy magas ember volt, kereste az apja szamarait, amikor a próféta megtalálta és azt mondta, hogy te leszel Izrael királya. Egy fejjel magasabb volt mindenkinél, szép szál legény volt, a legmagasabb Izrael fiai közül, de mégis kicsiny volt a maga szemében. Az Ige azt mondja, hogy Saul kicsiny volt a maga szemében. Annyira félénk, annyira félszeg volt, hogy amikor a próféta kikiáltotta, hogy te leszel a király, a fészereből bányászták elő valahonnan. A nép meg is vetette, hogy hát milyen király ez, hogy nem mer odaállni a nép elé se! Saul nagyon jól indult egyébként. Isten tudta őt használni, megalapította az első királyságot Izraelben, megerősödött a királyság, legyőzte az ellenséget. És egyre kezdett nőni. Hol? A maga szemében. Már odáig jutott, hogy emlékoszlopot állíttatott saját magának az egyik csatája után.

De hiába volt akármekkora, ezt a Góliátot mégis egy kis pásztorfiú győzte le! Saul tanulhatott volna abból, hogy nem tud megállni a saját erejéből, mert egyedül Isten az, aki fölkenete őt, Isten az, aki tudja használni és meg tudja őt tartani. A dicsőséget a végén már nem Istennek adta. Nagyon szerette Saul az emberek dicséretét, az emberek véleményétől függött. Nagyon fontosnak tartotta az emberek véleményét, fontosabbnak annál, amit Isten mondott. Ezért Isten megvetette őt és Dávidot kente fel királlyá. Valójában kisebbségi komplexusa volt. Bizony ment hozzá a próféta, emlékeztette és elmondta Saulnak, hogy márpedig Isten megvetett téged!

1Sámuel 15,17.

17. Monda azért Sámuel: Nemde kicsiny voltál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izrael törzseinek fejévé lettél, és az Úr királlyá kent fel téged Izrael felett?!

Ment hozzá a próféta és emlékeztette Saul, hogy márpedig Isten megvetett téged:

1Sámuel 15,17.

17. Monda azért Sámuel: Nemde kicsiny voltál te a magad szemei előtt is, mindazáltal Izrael törzseinek fejévé lettél, és az Úr királlyá kent fel téged Izrael felett?!

Tehát kicsi voltál a magad szemei előtt, de Isten fölemelt téged. Isten királlyá kent fel téged. Ne felejtse el, hogy mi is királyok és papok vagyunk, a mi Urunk és Istenünk előtt! Péter levelében is olvassuk, és a Jelenések könyvének az első részébe is. És az Úr királlyá kent fel téged Izrael felett! Tehát ezeknek a bizonytalan embereknek folyamatosan külső megerősítésre volt szükségük. Ő sem az Úrban bízott, hanem folyamatosan külső megerősítésre volt szüksége. A megerősítést, az elismerést nem Istentől, hanem a néptől, az emberektől várta, Isten ellen fordult. Odáig ment, hogy üldözte Isten emberét. Gonosz dolgokat tett Saul, a végén még elment az endori jósasszonyhoz is. Nagyon gonosz dolgokat cselekedett, és tényleg egy gonosz szellem gyötörte. Miért? Mert megnyitotta magát. Ezek mögött mindig szellemi erők állnak. Mindig gonosz erők állnak mögötte. A végén odáig jutott, hogy öngyilkos lett. Tehát beledőlt a saját kardjába. Így végezte! Egyébként negyven évig uralkodott Saul, pontosan annyit, mint Dávid. Saul már rég király volt, amikor Dávidot királlyá kenték. Bizony, Dávidot fölkenték királynak, de láttuk, hogy a királysága nem úgy kezdődött, hogy mindjárt beült a királyi trónba és elkezdett uralkodni. Neki is jött a pusztaság. Tíz-tizenkét évig bujdosott. Ez a gonosz szellemektől gyötörtetett király üldözte őt, ő pedig menekült hatszáz emberével. Saul többször is rátámadt, egy alkalommal háromezer embert küldött rá. Dávid megölhette volna.

Nézd meg a kettőjük közti különbséget! Dávidról azt mondja Isten, hogy Isten szíve szerint való ember volt! Akkor Dávid tévedhetetlen volt, soha nem tévedett? Dávid soha nem rontott el semmit? De, bizony elrontott, sőt ha emberi mércével mérjük, még gonoszabb dolgokat tett, mint talán Saul. De Isten nem a mi mércénk szerint mér, Ő a szíveket nézi. Mi nem látjuk az emberek szívét, de Isten a szívet nézi, és Dávidnak a szívét nézi. Ez nagyon jó tanulság a számunkra is. Dávid is nagyon jól indult, de aztán ő is eltávolodott Istentől egy időben. Amikor krízishelyzetben volt, amikor az életéért küzdött, amikor bujkált az őt követő vitézekkel, akkor születtek a leggyönyörűsebb zsoltárai! Az 57-es zsoltár íródott arról, amikor Saul üldözte őt. Folyamatosan a szívét, a szemét Istennel tartotta, mert nem volt más, aki megmentse őt. Isten mindig megmenekítette! A gyönyörű 91-es zsoltárt is rajta keresztül adta Isten. Dávid szívéből kapunk egy látást, ahogy Istent dicsérte, ahogy közösségben volt vele. Ez volt az Isten szíve szerint való egyik cselekedete. Nem függött az emberektől. Ő nem az emberek elismerésére vágyott.

Volt egy helyzet, sőt két helyzet is volt Dávid életében, amikor megölhette volna Sault. Amikor bement a barlangba és Saul király elaludt. Mondták az emberek, most megvan! Isten megígérte, hogy a kezébe adja Sault, most megölheted! Nemes tett lett volna ez az emberek szeme előtt, akik Dávidot követték? Hú, most legyilkoljuk, most megöljük, most megvan! De mit tett Dávid? Az Úrra hallgatott! Miért? Mert már előre kész volt a szíve arra, hogy krízishelyzetben ne az emberek véleménye, ne az ő érzése, ne a gyűlölet érzése, hanem Isten szava domináljon. Fogta és levágta Saul ruhájának szárnyát (1Sám. 24,4) és megmutatta a hadvezérnek, hogy látod, megölhettem volna! Egy másik alkalommal egy dárdát odaszögezett az alvó Saul mellé. Szintén megölhette volna, de nem tette. Ő várt Isten időztetésére. Miért? Mert a szívét megerősítette az Úrban. Ő már előre felkészült ezekre a helyzetekre. Isten hatalmasra emelte Izraelt Dávid által, amikor ő volt a király, megerősödött gazdaságilag, katonailag, olyan területeket szerzett meg, amelyeket addig nem tudott megszerezni Izrael. Dávidnak már jól ment a sorsa, és napozott az erkélyen. Amikor egy király napozik az erkélyen, akkor éppen nem csatában van. A többiek ott voltak a csatában. Úriás is, éppen harcoltak, kisebb csatáik voltak, de Dávidnak már jól ment a sorsa. És akkor mit csinált? Csajozott, úgy mondanánk ma, igaz? Meglátta Úriás feleségét és azt mondta, hogy hmm, megszerezzük! – és meg is szerezte. Tehát mikor jött el az a pont? Akkor, amikor már levette

az Úrról a szemét. Nem kereste annyira az Urat, nem volt annyira szoros kapcsolatban az Úrral, már elvonta a figyelmét egy-két dolog.

Minden nagy dolog kicsiben kezdődik. Hát, nem megyek el egy összejövetelre, nem számít, nem megyek el kettőre, aztán egy idő után észreveszed, hogy már egy éve elmaradtál. Vannak testvéreink, akik több éve be sem tették a lábukat a gyülekezetbe. Sőt szolgálók. Aztán mondják, hogy ők mennyire elkötelezettek, mennyire szeretik az Urat! Hát, mondani bárki mondhat bármit. De a cselekedet az mindig megmutatja a hitünket! Amikor van a krízishelyzet, akkor is megmutatkozik az, hogy ki mennyire elkötelezett az Úrnak. Bizony, a krízishelyzet, az jön. De volt egy óriási különbség. Tudjuk azt, hogy elcsábította Betsábét, aki gyereket várt tőle, és hogy a paráznaságát titkolja, először Úriást megpróbálta rávenni, hogy háljon az asszonnyal, de amikor ez nem jött össze, akkor megölette. Megölette a hadvezérével. Hát ez egy gyilkosság! Paráznaság és gyilkosság! Az egyik leggonoszabb tett, amit el lehet követni. Jött a próféta, jött Náthán, a következő mozzanat ez volt. Elmesélt egy történetet, hogy a gazdag embernek volt sok juha, és volt egy szegény ember, akinek csak egy juha volt, a gazdag ember lakomát csinált, elvette az egy juhot. Mit érdemel az ilyen ember? Dávid dühös lett! Milyen dühösek tudunk lenni másra, amikor valaki más valami rosszat csinál, hogy dühbe tudunk gurulni! Egyből ott volt az ítélkezés. Egyből azt mondta, hogy halált érdemel és négyszeresét fizesse vissza! Amikor mondta Náthán próféta, hogy Dávid, te vagy ez az ember! – akkor megdöbbsz, akkor föleszmélt.

Itt nézd meg a különbséget! Itt van a kettőjük között a különbség, hogy miért volt Dávid igazán Isten szíve szerint való ember: mert vállalta a felelősséget, nem mentegetőzött. Bár mondta, hogy meghalnia nem kell, de fizetett, mert négy gyermekének a halálát kellett, hogy elszenvedje és átélje. Azt mondta Isten, hogy a kard és a viszály nem fog elmúlni a te házában! Tehát ítéletet hozott magára. Ne felejtsd el, hogy az őszövetségben vagyunk! Hálát adunk Istennek, hogy magára vette a mi ítéleteinket! Az nem azt jelenti, hogy a bűnnek és a cselekedeteinknek nincs következménye. Félre ne értsz ezzel, hogy Isten azt mondja, hogy akkor rendben van! De nézd meg Dávidot, hogy nem mentegetőzött! Mentegetőzhetett volna, nem? Mondhatta volna, hogy mi a csudának mutogatja magát ott az a nő délután, hát, elcsábultam, nem tehetek róla! Miért nem tudott ellenállni? Mert nem volt kész a szíve. Látjuk Józsefet, hogy ő is került egy hasonló helyzetbe. Ott Potifár felesége kínálta föl magát tálcán. De mit tett József? Annyira megerősítette a szívét az Úrban, annyira stabil volt az Úrban, azt mondta, hogy én ezt nem tehetem meg, én nem tehetek egy ilyen gonosz dolgot! Mert erős volt a szíve. Az emberek ezért buknak el, ezért tévelyegnek el, ezért hozzák magukat olyan helyzetbe, mert a szívüket nem erősítették meg az Úrban.

Dávidnak nagyon sok harca volt. Az 1Sámuel 30-ban olvasunk egy történetet, nagyon szeretem ezt a történetet. Dávid akkor Siklágban volt, a filiszteusoknál bujkált Saul elől, és éppen elment portyázni valamerre, és mire hazajöttek, az amálekíták – akik egyébként Lótnak a leszármazottjai –, egyszerűen fölgyújtották a táborhelyet. Elvitték az asszonyokat, elvitték a jószágokat és mindent az égvilágon elvittek. Nézzétek meg Dávidot, aki az Urat szolgálta, aki tényleg odaszánt volt, elkötelezett volt és mégis egy krízishelyzetbe került! Hogyan kezelte a krízishelyzetet?

1Sámuel 30,6. 8.

6. És Dávid igen nagy szorultságba juta, mert a nép arról beszélt, hogy megkövezi őt, mivel az egész nép lelke elkeseredett fiaik és leányaik miatt. Dávid azonban megerősítette magát az Úrban, az ő Istenében.

Nézzétek meg, hogy mit tettek az emberek!?! Valószínű, hogy Dávid vitézei nem voltak annyira elkötelezettek Istennek. Abban a pillanatban, hogy egy krízishelyzet volt, úrrá lett rajtuk a pánik, úrrá lett rajtuk a rémület, az önsajnálát, az elkeseredés. Biztos velünk is ez történne, ha hasonló dolgot érnék meg. Tehát ezt nem ítéletképpen mondom, hanem tényként. Nézd meg Dávidot, akinek kapcsolata volt Istennel! Dávid azonban megerősítette

magát az Úrban, az ő Istenében. Levette a helyzetről a szemét, levette a körülményekről a szemét, és arra a személyre nézett, Istenre, aki megoldást tud hozni. Mit csinált Dávid? Először azt mondta Abjátár papnak, hogy hozza az efódot, tehát fölvette a papi ruhát.

8. Megkérdezé Dávid az Urat, mondván: Üldözsem-é ezt a sereget? Utolérem-e őket? És monda néki: Üldözzed, mert bizonyosan utoléred, és szabadulást szerzel.

Amikor krízishelyzet volt, hova fordult Dávid? Nem az elkeseredett vitézeire figyelt, hanem egy személyre, egy valakire, Istenre. Istenre figyelt és Isten megszabadította őket. Utána jött a következő nyomás, annyira fáradtak voltak a vitézek, hogy csak egy része tudott átmenni, akik miután meghozták az asszonyokat meg prédát is hoztak, azt mondták Dávidnak, hogy mivel ők nem jöttek harcolni, akkor megkapják az asszonyokat meg a gyerekeket, aztán semmi préda, semmi ellátás! Azt mondta Dávid, hogy nem, mindenki egyenlő arányban fog részesedni. Nem hagyott nyomást helyezni magára a nép által. Dávid többször került ilyen krízishelyzetbe.

Ésaiás 26,3.

3. Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Kire támaszkodott Dávid szíve? Az Úrra támaszkodott az ő szíve. Itt nagyon fontos az, hogy az ember kivel van közösségben. Ez egy nagyon fontos rész, ami valószínű egy következő üzenet témája lesz, de nagyon fontos, hogy el kell hajolni az olyan dolgoktól, amelyek le akarnak vinni Isten útjáról, meg akarják rontani az Istennel való kapcsolatodat. Akik emberekre tekintenek, akik nagy tekintélyű emberekre tekintenek. Nézd meg a tanítványok szolgálatát! Megverték, üldözték őket. A főpap odahívta Pétert és Jánost, és megtiltották nekik, hogy Isten Igéjét prédikálják. Péter elismerte a főpap tekintélyét, de azt mondta, hogy inkább Istenre kell nekünk hallgatni, mint a nagy tekintélyű akárcire. Nézd meg Jézus szolgálatát! A nagy tekintélyű szadduceusok meg a farizeusok folyamatosan üldözték. Vannak emberek, akik a nagy tekintélyű farizeusokra meg a szadduceusokra hallgattak. Egy kicsiny csoportja volt Jézusnak, akik viszont arra figyeltek, amit Jézus mondott. Jézust megvádolták, hogy miért hágod át Mózesnek a parancsolatát, mert mosdatlan kézzel eszel? Jézus így válaszolt, hogy és ti miért hágjátok át az Isten parancsolatát? Jézus megválaszolt nekik, mert neki egy valaki, az Atya számított, hogy Ő hogyan látja a dolgokat, az Atya mit tesz.

Döbbenettel állunk és látjuk, hogy emberek hogyan és mi módon hoznak döntéseket! Nem Istenre tekintenek, hanem emberekre, nagy tekintélyű emberekre, mit mondanak, meg hogyan teszik, és észre sem veszik, hogy teljesen ellentétes, amit Isten mond az Igéjében. Igaz? Ha valaki neked azt mondja, hogy ne gyere gyülekezetbe, lógjunk együtt a facebookon, vagy valahol máshol. Vannak emberek, akik azt mondják, hogy nem, nem, mi ezt tesszük, mi követjük! Hányan vannak, akik hamis embereket követnek? Miért? Mert a szívüket nem kötelezték el az Úrhoz. Egy valami számít, mindegy, mekkora a tekintélye, meg kicsoda vagy micsoda, ha ellentétes dolgot mond, mint amit Isten Igéje, akkor nem. Istennek majd gondja van az Ő Igéjére, hogy beteljesítse azt. Ehhez tényleg kell egy elkötelezettség, kell egy odaszánás.

Aztán láthatjuk utána Salamont. Ő vette át a királyságot Dávidtól. Salamon is jól indult, és ezek az emberek mind jól indultak, jól kezdték, sok minden tettek Isten országáért, Isten népéért, és sok jó dolgot cselekedtek. Nézd meg Salamont! Azt mondta, amikor örökölte ezt a királyságot, hogy Istenem, én kicsi vagyok ehhez, mit kezdjek evvel, kell a Te bölcsességed? A Te bölcsességed nélkül nem jutok sehova! Hova fordult? Istenhez. Aztán később megerősödött, Isten beteljesítette az ígését, nagyon megáldotta, nagyon meggazdagította, nagyon nagy bölcsességet adott neki. A végén mit csinált? Elkezdett feleségeket gyűjteni, szövetséget kötni a környező ország népével. Volt hétszáz felesége, meg háromszáz ágyasa, volt negyvenezer lova, hatalmas gazdagsága volt. Mit mond az Írás?

1Királyok 11,3.

3. Voltak neki feleségei, hétszáz királynéasszony és háromszáz ágyas; és az ő feleségei elhajták az ő szívét.

Az ő feleségei mit csináltak vele? „Elhajták”, azaz elfordították a szívét Istentől. Nagyon figyelni kell, hogy az ember kivel kerül közösségbe, kivel kerül kapcsolatba! Ezért fontos, hogy a drogosok és alkoholisták vagy más függők, akik megszabadultak a drogtól, megszabadultak az alkoholtól, hogy jöjjenek ki abból a közegből, mert ha abban a közegben maradnak, akkor szocializálódni fognak. Akarva-akaratlanul szocializálódsz, ha belekerülsz egy közösségbe, mindegy, hogy milyen közösség, egy idő után észrevétlenül át fogod venni annak a közösségnek a viselkedési formáit, a viselkedési normáit, és észrevétlenül azonosulni fogsz velük. Úgy fogsz beszélni, úgy fogsz cselekedni, ahogy ők cselekednek. Ha mondjuk valaki megszabadul a drogtól és visszamegy a drogosokhoz, asszimilálódni fog előbb-utóbb, be fog illeszkedni. Nagyon erősnek kell lenni ahhoz, hogy valaki vissza tudjon menni a drogosokhoz, ahhoz neki nagyon meg kell erősödnie az Úrban. Nem lehet másként, mert különben asszimilálódni fog, hasonlítani fog hozzájuk. Ha valaki a hazugok közé keveredik, előbb-utóbb hazudni fog, ugyanazt fogja tenni, amiket ők tesznek. Ezért nagyon figyelni kell arra, világosan tanítja a Biblia, hogy a jellemtelen emberektől tartsd távol magad! Ezt Isten mondja! Isten Igéje mondja! Mindegy, hogy erről kinek mi a véleménye, engem egyáltalán nem érdekel, Isten véleménye sokkal inkább tud érdekelni, és neked is ezt ajánlom. Emberek eltévelyednek, elveszítik az áldásukat, és Isten nem köt kompromisszumot a bűnnel egyáltalán.

Saulnak azt mondta, hogy nem leszel király. Nem mondta, hogy te Saul, hát olyan jól indultál, neked annyi érdemed van ebben a királyságban! Te annyi mindent tettél értem, hogy ez a kis áldozat nem számít semmit! Nem, Isten nem így áll hozzá. Saulnak le kellett aratnia azt, amit elvetett, és ugyanígy vagyunk mi is, amit elvetünk, azt le fogjuk aratni. Ha valaki gonosz dolgot vet, akkor le fogja aratni. A Jelenések könyvében beszél Isten például a gyülekezetekhez is. Azt mondta a gyülekezetnek, hogy mindegy, hogy mit csináltok, nem számít? Egy kis ez, egy kis az, egy kis bálványimádás, egy kis hazugság belefér, nem számít, gyerekek! Nem ezt mondta! Hanem mit mondott? Azt mondta például Jezabelnek, hogy igen, ágyba vetlek téged meg azokat is, akik veled együtt paráználkodtak, mert ők magukat hozták ítélet alá! Rámentek az ördög útjára, ráléptek az ördög ösvényére. Emberek, akiknek nem erős a szívük az Úrban, azok rossz döntést fognak hozni, el fognak tévelyedni. Mert az ördög az egy nagy hazug. Higgyétek el, hogy vannak emberek, akik szeretik a hazugságot!

Fog jönni majd az Antikrisztus, fog jönni majd a hamis próféta, az Antiillés. Mondják emberek, hogy nem, nem, én majd nem hiszek az Antikrisztusnak! Nagy lesz a hitetés. Most is nagy a hitetés! Jézus a Máté 24-ben beszél arról, hogy nagy lesz a hitetés. Ha jól tudom, kétszer vagy háromszor is kiemeli, hogy akkora lesz a hitetés, hogy még a választottakat is el fogja hitetni az Antikrisztus. Kiket tud elhítenni? Azokat, akiknek a szíve nem erős az Úrban! Ha te megalapoztad magad Isten Igéjében, akkor téged nem tud átverni.

Ha már itt az oltásról beszéltem itt az elején, ez még nem az. Ez még nem a fenevad bélyege, ha beoltattad magad, nyugodtan, békességed legyen, nem kárhozol el, nem mész a pokolba! Sok ember nem tudja hova tenni. Miért? Mert nem tanulmányozza Isten Igéjét. A Biblia világosan tanítja, számomra legalábbis világos, ha valaki másképp hiszi, az az ő dolga. Isten ki fog bennünket ragadni, mielőtt jön a fenevad bélyege. Úgyhogy amíg itt a földön vagy, te fenevad bélyegét nem kaphatsz! Legyen békességed! Dicsérjük az Urat ezért, és hálát adunk Neki! A keresztények tele lennének bélyeggel egyébként. Ez lehet, hogy nem egy jó megvallás volt, de a helyzetet ismerve mondom, mert nagyon sokan annyira eltévelyedtek Isten Igéjétől! Végül is senki nem tud másként cselekedni, mint azáltal, amivel a szíve tele van. Lehet játszani keresztény színházat. El lehet játszani különböző keresztény pantomimokat, hogy én mennyire szeretem az Urat, mennyire dicsérem az Urat, hogy én mennyire így meg úgy meg amúgy. De mindig ki fog jönni az ember szívéből, csak egy ideig tudja leplezni, ami van benne. Mert a cselekvésének a fő irányvonalát a szívének állapota fogja meghatá-

rozni. Ideig-óráig el lehet titkolni dolgokat, el lehet titkolni a hazugságokat, lehet képmutató módon viselkedni. De előbb-utóbb ki fog derülni, mert ami a szívünkben van, az elő fog jönni a jellemünkből.

Mindegyikünknek egy nagyon komoly feladata van, egyikünk sem érkezett meg. Mindegyikünknek el kell változnia a szívében és a lelkében a Jézus Krisztus hasonlatosságára. Ez a mi utunk! Ezen megyünk! Ez a mi feladatunk! Meddig? Addig, amíg itt leszünk a földön! Mert mindig lesz krízishelyzet. Ezeket úgy tudunk átjutni, hogy fölkészítjük a szívünket és mindegy, milyen helyzet jön, Isten szerinti válaszokat adunk a kihívásokra. Ez a szívnek a megerősítése, ez az, amikor elkötelezzük magunkat, és már a szívünk jobban kapcsolatban van az Úrral, mint a körülményekkel, akkor az Úr szerinti válaszokat fogjuk adni.

Köszönjük az Úrnak a kegyelmét! Hiszem, hogy gondolatébresztőnek jó volt ez a mai üzenet. Meg kell vizsgálni magunkat, hogyan állunk ezzel, ha jön a kísértés, akkor mi történik? Ellene tudunk-e állni? Vagy azt mondjuk mi is, mint az az alkoholista mondta egyszer nekem, hogy figyelj, én ellene tudok állni mindennek, csak a kísértésnek nem. Nekünk ellen kell állnunk a kísértésnek! Igenis, ellen tudunk állni, és ha a szívünk föl van készítve, akkor mindegy, hogy mi következik ránk, meg tudunk maradni az Úr útján. Ámen. Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.